

SENTÈNCIA 04-97 DE 20 DE FEBRER DE 2002

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 6 de maig de 1.996 en la Causa 128-1/95, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem Francesc-Xavier V.M., com autor responsable del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions, amb la circumstància atenuant de minoria de vint-i-un anys d'edat, a la pena de multa de CINQUANTA MIL PESSETES (50.000.-) i pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil es condemna Francesc-Xavier V.M. solidàriament amb la Companyia Catalana-Occident al pagament de les següents quantitats: 1r.) UN MILIÓ SET-CENTES QUARANTA-NOU MIL QUATRE-CENTES DINOUS (1.749.419.- PESSETES a la perjudicada Cristina P.L.; 2n.) UN MILIÓ SEIXANTA-CINC MIL SET-CENTES NORANTA-TRES (1.065.793.-PESSETES a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i 3r.) A Cristina P.L. i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les quines es fixin en període d'execució de Sentència i corresponent a despeses mèdiques recents que no s'han pogut encara acreditar".

II. RESULTANT: Que contra la citada Sentència interposà recurs de Suplicació el Lletat Guillem OLIVÉ SAURET en defensa de la seva representada Cristina P.L., fonamentant-lo en infracció de les normes de responsabilitat civil (art. 3.9 del Decret regulador del recurs de Suplicació) i error en l'apreciació de la prova (art. 3.5).

Sosté que alguns extrems no han quedat acreditats.

En primer lloc, subratlla que Cristina P.L. prenia abans del seu embaràs regularment sota recepta mèdica, vàlids que li servien per calmar el dolor i per poder dormir als vespres, i segueix tenint dolor que no pot calmar i que és constant. Amb embaràs la situació s'ha

agreujaat considerablement, no podent prendre cap medicació per calmar el dolor tot i el pes que se li ha afegit, i això ara amb 30 anys d'edat, quan és jove i està preparada per dur un fill al mon. Afegeix que les dificultats es veuran incrementades a l'hora de passejar el nou nat en cotxet o aixecar-lo per donar-li menjar i que més endavant, haurà de renunciar a la possibilitat de tenir un altre fill. En conseqüència, la valoració efectuada hauria d'ésser quantificada com a mínim en la suma de 300.000.- pts.

En segon lloc, demana que es fixi el *lucrum cessans* en la suma de 1.080.000.- pts, justificada per un certificat del patró de la empresa on treballa la Sra. Cristina P.L. que determina la evolució dels salaris rebuts així com el motiu pel qual des de l'any 1.993 el salari no li ha estat augmentat. El càlcul del perjudici econòmic sofert no va tenir en compte aquesta consideració.

En tercer lloc considera que la Sentència recorreguda tampoc ha tingut en compte el perjudici de lleure sofert per aquella en la seva vida quotidiana. Sol·licita en conseqüència una quantitat de 300.000.- pts.

Finalment, remarca que l'I.P.P. hauria d'estar fixada en un mínim del 12% a 100.000.- pts el punt ho sigui una suma de 1.200.000.- pts.

III. RESULTANT: Que l'advocat defensor de Francesc-Xavier V.M. i de la Cia. d'assegurances Catalana Occident s'oposa al recurs. Remarca sobretot que la part recurrent fa menció d'una sèrie de despeses futures que en cap moment varen ser reclamades davant el Tribunal de Corts.

IV. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal compareix i deixa a la lliure apreciació del Tribunal la valoració del recurs interposat al discutir-se únicament la responsabilitat civil derivada de l'accident en el que resulta lesionada la recurrent.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que ni els pèrits ni el Tribunal van poder verificar la existència d'un perjudici de lleure particular i que l'avaluació del Tribunal de Corts és proporcionada a les circumstàncies de fet, és a dir a una petita privació de les comoditats de la vida quotidiana.

II. CONSIDERANT: Que el Tribunal de Corts va indemnitzar la incapacitat temporal total durant els 379 dies de baixa de la Sra. Cristina P.L., sense prendre en consideració la pèrdua d'una oportunitat d'augment de salari; però que el certificat de l'empresa on treballa, segons el qual el salari d'aquella no ha estat augmentat a causa de les nombroses baixes laborals a les que ha estat sotmesa a rel de l'accident, és insuficient per a demostrar la existència d'un *lucrum cessans* diferent de la reparació de la Incapacitat Parcial Permanent.

III. CONSIDERANT: Nonobstant, sense entrar en consideracions no debatudes davant el Tribunal de Corts, la indemnització del *pretium doloris* no pren suficientment en consideració les nombroses sessions de reeducació funcional i les molèsties suportades per Cristina P.L., i que sembla oportú d'augmentar lleugerament aquesta indemnització i fixar-la en la suma de 200.000.- pts en lloc de la de 150.000.- pts fixada pel Tribunal de Corts.

IV. CONSIDERANT: Que el percentatge de la Incapacitat Parcial Permanent va ésser fixada pel Tribunal de Corts de manera favorable a la perjudicada (8%) en comparació de la avaluació del Dr. Verdaguer (5%).

Que nonobstant, la fixació del punt a 100.000.- pts proposada per la part recurrent, sembla més justificada compte tingut del fet que la perjudicada tenia 28 anys en la època de l'accident.

Que en conseqüència, la indemnització de la Incapacitat Parcial Permanent ha de ser fixada en 800.000.- pts.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimant parcialment el recurs de Suplicació interposat per Cristina P.L., en la Causa i Rotlle de referència, es modifica la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 6 de maig de 1.996, únicament pel que fa a la indemnització a satisfer a Cristina P.L., que es fixa en 800.000.- per la Incapacitat Parcial Permanent (IPP), i en 200.000.- pts pel Pretium Doloris. Confirmant-se íntegrament el restant de la Sentència recorreguda.

2.- Es declaren d'ofici les costes d'aquest recurs.

3r.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.